

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

หัวข้อการวิจัย

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ
โลกในยุคปัจจุบันนี้ เป็นยุคของการติดต่อสื่อสารที่ไม่มีขอบเขตจำกัด เรียกว่า
Globalization ซึ่งเป็นยุคของการสื่อสารผ่านเครื่องมือสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ การ
สื่อสารข้ามประเทศเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกันและกันของคนในโลกปัจจุบันนี้คือ
การใช้ภาษา พลเมืองของโลกแต่ละประเทศใช้ภาษาสื่อสารที่ต่างกัน เมื่อมีการสื่อสาร
ข้ามทวีปและข้ามประเทศ จึงต้องมีภาษากลางเพื่อสื่อสารสร้างความเข้าใจแก่กันและกัน
ดังนั้น จึงต้องมีภาษากลางที่นานาชาติยอมรับหนึ่งภาษา ซึ่งเรียกว่า Internatioanl
Language ไว้เป็นสื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน ภาษาที่เป็นสื่อกลางนั้นคือ ภาษา
อังกฤษ ซึ่งประชากรของโลกยอมรับว่าเป็นภาษาสากล

การติดต่อสื่อสารทางภาษานั้นติดต่อได้โดย การพูด การฟัง การอ่าน และ
การเขียน การอ่านถือว่ามีค่าสำคัญในการสื่อสารเป็นอันมาก จึงมีการเรียนการสอน
อ่านภาษาอังกฤษในสถานศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษา ยิ่งมีความสำคัญ
เป็นอย่างยิ่ง เพราะนักศึกษาสามารถนำทักษะการอ่านไปสืบค้นหาความรู้ได้มากขึ้น การ
ฝึกทักษะการอ่านนั้นเริ่มต้นจากการเรียนจากตำราการอ่าน ตำราการอ่านนั้นจะต้องมีการ
วิวัฒนาการอยู่เสมอเพื่อให้เป็นไปตามหลักของการพัฒนาการของทักษะของการอ่าน
แล้วนำไปใช้ให้เหมาะสมกับกลุ่มของผู้เรียน จึงจะช่วยในการพัฒนาการอ่านของผู้เรียนให้
ดีขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการสร้างรูปแบบการอ่านเพื่อทำการวิจัยเชิงทดลอง
เรื่องนี้ โดยมีจุดประสงค์ดังนี้

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. สัมเคราะห์แนวทางการคิดทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
2. พัฒนาและนำเสนอรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี

ก่อนทำการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านมาแล้ว และนำความคิดและทฤษฎีเหล่านั้นมาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน เพื่อสร้างเป็นรูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษเป็นขั้นคองตามทฤษฎีของการพัฒนาการอ่าน เพื่อนำรูปแบบนี้ไปเป็นตำราในการทดลองการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ตำราที่พัฒนาขึ้นมาประกอบด้วย 10 บทเรียน แต่ได้ทำการทดลองสอนเพียงบทเดียวคือบทที่ 5 การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของอนุเจต เหตุที่ทดลองสอนเพียงบทเดียวก็เพราะมีเวลาในการทำการวิจัยเพียง 3 เดือน จากการมีเวลาจำกัดเพียง 3 เดือนนี้จึงไม่สามารถทำการทดลองให้ครบ 10 บทเรียนได้

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยเลือกตัวอย่างมาจากนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาการอ่านทั่วไป (Reading for General Purposes) จาก 3 กลุ่ม โดยการให้ทำข้อสอบ Pretest แล้วเลือกจาก 2 กลุ่มซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยจาก Pretest ที่ใกล้เคียงกันที่สุดไว้ 2 กลุ่ม จำนวน 2 กลุ่มที่เลือกมานั้น คือนักศึกษาวิชาเอกบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 42 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ จำนวน 41 คน เป็นกลุ่มควบคุม รวมจำนวนทั้ง 2 กลุ่มเป็น 83 คน

เมื่อทำการ Pretest กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มแล้ว ก็มีการจัดการเรียนการสอนโดยแยกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองสอนด้วยตำราที่พัฒนาขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมสอนด้วยตำราเดิมที่เคยใช้มาก่อน ตำราที่พัฒนาขึ้นนี้ประกอบด้วย 10 บท แต่การทดลองครั้งนี้ใช้ทดลองเพียง 1 บท คือบทที่ 5 การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของอนุเจต เมื่อนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มเรียนการอ่านบทนี้จบแล้ว ทั้งคู่แล้ว จึงได้ทำการสอบหลังจากการเรียนแล้ว (Posttest) จากนั้นจึงได้นำผลการสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมาวิเคราะห์การพัฒนาการอ่านของทั้งสองกลุ่ม

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาตำราขึ้นมาสำหรับการสอนอ่าน โดยเฉพาะบทที่ 5 ได้แก่ การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของอนุเจต (Reading for Main Ideas) คะแนนเต็ม 20 คะแนนเพียงบทเดียวจากทั้งหมด 10 บท เพื่อนำมาสอนให้กับนักศึกษาในกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนักศึกษาวิชาเอกบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 42 คน และนำมาเปรียบเทียบกับนักศึกษาในกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นนักศึกษาวิชาเอกปฐมวัย คณะ

ครูศาสตร์ จำนวน 41 คน ซึ่งได้รับการสอนจากตำราปกติ เพื่อนำมาพิจารณาว่าตำราที่พัฒนาขึ้นมาสามารถช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนช่วยพัฒนาการอ่านให้ดีขึ้นหรือไม่ โดยก่อนที่จะมีการเรียนการสอนได้มีการทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ (Pretest) มาแล้ว ทั้งสองกลุ่ม หลังจากที่ได้จัดการเรียนการสอนแล้วจึงได้ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ (Posttest) อีกครั้งหนึ่งโดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ก่อนที่จะมีการเรียนการสอน (Pretest) ในภาพรวมในกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำและใกล้เคียงกัน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบในภาพรวมเท่ากับ 6.64 ในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบเท่ากับ 6.89 และในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบเท่ากับ 6.29

2. ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนภาคปกติ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม หลังจากมีการเรียนการสอน (Posttest) แล้ว พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นทั้งในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม คือ 11.98 และ 8.56 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยภาพรวมก็สูงขึ้นคือ 10.29

3. ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ระหว่างคะแนน Pretest และ Posttest ในภาพรวมของนักศึกษา 2 กลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยความเชื่อมั่น 99% ($t=11.59$) แสดงว่านักศึกษาหลังจากที่ได้ผ่านการเรียนการสอนแล้ว ไม่ว่าจะใช้ตำราที่พัฒนาขึ้น หรือตำราที่สอนตามปกติ สามารถทำคะแนนในการอ่านภาษาอังกฤษได้สูงขึ้นเช่นกัน

4. ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ระหว่างคะแนน Pretest และ Posttest ของกลุ่มทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยความเชื่อมั่น 99% ($t=-12.58$) แสดงว่านักศึกษาหลังจากที่ได้ผ่านการเรียนการสอนโดยใช้ตำราที่พัฒนาขึ้นมา สามารถทำคะแนนในการอ่านภาษาอังกฤษได้สูงขึ้น

5. ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ระหว่างคะแนน Pretest และ Posttest ของกลุ่มควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยความเชื่อมั่น 99% ($t = -5.83$) แสดงว่านักศึกษาหลังจากที่ได้ผ่านการเรียนการสอนโดยตำราที่ใช้สอนตามปกติ สามารถทำคะแนนในการอ่านภาษาอังกฤษได้คะแนนสูงขึ้นเช่นกัน

6. ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ของคะแนน Pretest ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษไม่ต่างกัน ก่อนที่จะมีการจัดการเรียนการสอน

7. ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ของคะแนน Posttest ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยความเชื่อมั่น 99% ($t = 7.47$) แสดงว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนการสอนจากตำราที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ สามารถทำคะแนนได้สูงกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนจากตำราที่ใช้สอนตามปกติ นั่นคือ การจัดการเรียนการสอนจากตำราที่ได้พัฒนาขึ้นมาใหม่ สามารถช่วยในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยทดลองในครั้งนี้ สามารถสรุปเป็นภาพรวมของการสอนนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกบริหารธุรกิจ ปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 42 คน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ทำการสอนโดยใช้ตำราที่พัฒนาขึ้น กลุ่มที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย ปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ จำนวน 41 คน ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ทำการสอนโดยใช้ตำราทั่วไป ทำการทดลองโดยเริ่มที่ Pretest จากคะแนนเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันคือ 6.89 และ 6.29 ค่าเฉลี่ยรวม 6.64

หลังจาก Pretest แล้วได้ทำการทดลองสอนแต่ละกลุ่มโดยใช้ตำราดังกล่าว การเรียนการสอนใช้หัวข้อเรื่องเหมือนกันคือ Reading for Main Ideas หลังจากทำการสอนบทนี้จบทั้งสองกลุ่มได้ทำการ Posttest โดยใช้ข้อทดสอบเดียวกันทั้ง Pretest และ

Posttest ทั้ง 2 กลุ่ม สามารถทำคะแนนได้สูงกว่าเดิม คือกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}=11.98$ และกลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}=8.56$ แสดงว่าทั้ง 2 กลุ่มสามารถทำคะแนนสูง กว่าเดิม

เมื่อนำคะแนนสอบของ Posttest ของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันแล้วปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ซึ่งใช้ตำราที่พัฒนาขึ้นมาสอนได้คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}=11.98$ และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมซึ่งใช้ตำราปกติสอนได้คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}=8.56$ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่าคะแนนทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยความเชื่อมั่น 99% ($\alpha=0.01$) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองสามารถทำคะแนนทดสอบ Posttest ได้มากกว่ากลุ่มควบคุม

จากผลการทดลองครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าตำราที่พัฒนาขึ้นมา จำนวน 10 บท ซึ่งใช้ทดลองเพียง 1 บท คือการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของอนุเขต (Reading for Main Ideas) ก็ยังสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านให้ดีขึ้นได้ ถ้าการทดลองมีเวลาเพียงพอที่สามารถทำการทดลองได้ครบ 10 บทเรียน คาดว่าจะสามารถพัฒนาประสิทธิภาพในการอ่านแก่นักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

ผลการวิจัยครั้งนี้ได้ให้คำตอบกับสมมุติฐาน 3 ประการ คือ

สมมุติฐานข้อ 1 พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนจากตำราที่พัฒนาขึ้นนี้

สามารถทำคะแนนได้ดีขึ้นหลังจากการเรียนการสอนแล้ว โดยเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยของคะแนน Pretest และ Posttest ได้ค่าสถิติที่ $(t)=-12.58$

สมมุติฐานข้อ 2 นักศึกษาในกลุ่มทดลองซึ่งสอนด้วยตำราที่พัฒนาขึ้น สามารถทำคะแนน Posttest เฉลี่ย 11.98 ส่วนกลุ่มควบคุมซึ่งสอนด้วยตำราปกติ ทำคะแนน Posttest ได้คะแนนเฉลี่ย 8.56 จากข้อสอบเดียวกัน จะเห็นว่าคะแนน Posttest ของกลุ่มทดลองสูงกว่าของกลุ่มควบคุม

สมมุติฐานข้อ 3 เมื่อคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมเช่นนี้ แสดงว่าตำราที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษา กลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุม ดังนั้นตำรานี้เหมาะที่จะนำไปสอนการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีได้แม้จะทดสอบเพียงบทเดียว

การอภิปรายผล

การวิจัยทดลองภายใต้หัวข้อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏ โดยการนำเอาทฤษฎีการอ่านของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านมาสังเคราะห์เพื่อพัฒนาเป็นรูปแบบการสอนอ่านให้กับนักศึกษานอกวิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยการนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ดังกล่าวแล้วตอนต้น ภายใต้การตั้งสมมุติฐานไว้ว่า เมื่อนำไปใช้สอนแก่นักศึกษากลุ่มทดลองแล้วจะช่วยทำให้นักศึกษาทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอนโดยใช้ตำราปกติที่เคยใช้มา ถ้าคะแนนของกลุ่มทดลองหลัง Posttest ดีกว่ากลุ่มควบคุมแล้ว แสดงว่าตำราที่พัฒนาขึ้นนั้นเหมาะที่จะนำไปสอนเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีได้

ในการทดลองได้เริ่มด้วยการสอบ Pretest ของทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยข้อสอบชุดเดียวกัน ด้วยคะแนนเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน คือ กลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 6.89 กลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ย 6.29 หลังจากการสอบ Pretest แล้ว ได้จัดการเรียนการสอนเพียง 1 บท จาก 10 บทคือ บทที่ 5 การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของอนุเฉท (Reading for Main Ideas) หลังการเรียนแล้วได้สอบ Posttest ด้วยข้อสอบชุดเดียวกัน ปรากฏว่ากลุ่มทดลองทำคะแนนเฉลี่ยได้ 11.98 และกลุ่มควบคุมทำคะแนนเฉลี่ยได้ 8.56 จากคะแนนสอบที่ได้ของคะแนน Posttest นักศึกษาทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมต่างก็ทำคะแนนได้มากขึ้นกว่าเดิม แต่เมื่อเปรียบเทียบแล้ว นักศึกษาในกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนโดยใช้ตำราที่พัฒนาขึ้นนั้นทำคะแนนเพิ่มได้สูงกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนโดยใช้ตำราปกติ จากผลคะแนนสอบ Posttest นี้พบว่า คะแนนทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยความเชื่อมั่น 99% ($\alpha=0.01$)

การวิจัยทดลองครั้งนี้มีความคล้ายคลึงกับการวิจัยทดลองของ คณาพร คมสัน (2540) ซึ่งได้ทำการทดลองใช้รูปแบบที่เน้นกระบวนการเรียนรู้จากการอ่านที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาเอง ทำการทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองมี 42 คน และกลุ่มควบคุมมี 40 คน ทดลองโดยให้ทั้ง 2 กลุ่ม นักศึกษาหาความรู้เองโดยลำพังใช้เวลา 12 สัปดาห์ โดยกำหนดให้กลุ่มทดลองใช้ตำราศึกษาค้นคว้าจากตำราที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาและศึกษาค้นคว้าตามวิธีการที่กำหนดไว้ในตำรา ส่วนกลุ่มควบคุมให้ศึกษาเองจากตำราเดิม โดยใช้คู่มือการสอนอ่านจากคู่มือครูเป็นแนวทางศึกษา หลังจากครบ 12 สัปดาห์แล้ว จึงทำการสอบ Posttest ผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนความสามารถของการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนทั้งสอง

กลุ่มไม่ต่างกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนของ Posttest สูงกว่าคะแนน Pretest ความคล้ายคลึงกันของการทดลอง ของ คณาพร คมสัน กับผลการวิจัยของผู้วิจัยครั้งนี้คือ เป็นการพัฒนารูปแบบมาใช้ทดลองเหมือนกัน ขบวนการมี Pretest และ Posttest เช่นเดียวกัน แต่ผลของสอบ Posttest ต่างกันคือ จากการทดลองของ คณาพร คมสัน มีผลการสอบ Posttest ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไม่ต่างกัน แต่ผลการทดลองการวิจัยครั้งนี้แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ย Posttest ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

การวิจัยครั้งนี้มีความแตกต่างจากการทดลองของ แว่ววิภา ภักดีอาษา (2532) ซึ่งได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านโดยไม่มีบททดลองสอน แต่เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านของกลุ่มนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ 4 กลุ่ม ๆ ละ 31 คน เพื่อทดสอบวิชาพื้นฐานความรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยแยกกลุ่มที่เก่ง และกลุ่มปานกลาง ผลของการทดสอบปรากฏว่าได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5 อีกกลุ่มหนึ่งคือ กลุ่มอ่อนและอ่อนมาก มีผลการอ่านของความเข้าใจการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.001 ความแตกต่างของการวิจัยนี้กับการวิจัยครั้งนี้คือ การไม่ได้ทดลองสอนและไม่ได้ใช้การสอบ Pretest และ Posttest แต่เป็นการวัดความเข้าใจการอ่านจากทักษะเดิมของนักศึกษา เท่านั้น

งานวิจัยครั้งนี้มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยทดลองของ อรุณี สถิตย์ภาคีกุล (2535) ซึ่งได้ทำการวิจัยและทดลองโดยการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับใช้สอนนักเรียนระดับประถมศึกษา ตามแนวยุทธศาสตร์การสอนผสมผสานของมาร์ตัน กับกิจกรรมการสอนที่เสนอแนะในคู่มือหนังสือ English Is Fun สำหรับครู การสอนแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอน ตอนที่ 2 ทดลองใช้รูปแบบการสอน ตอนที่ 3 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน ผลการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นพบว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้ได้จริง ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 การวิจัยของ อรุณี สถิตย์ภาคีกุล จึงมีความคล้ายคลึงกับการวิจัยครั้งนี้มาก เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ Posttest ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม จะต่างกันก็เพียงแต่เป็นการทดลองของนักศึกษาในระดับประถมศึกษา กับระดับปริญญาตรี และการทดลอง อรุณี สถิตย์ภาคีกุล ทำการทดลอง 4 บท ส่วนการทดลองของผู้วิจัยในเล่มนี้ทดลองเพียง 1 บท

งานวิจัยที่มีความคล้ายคลึงกับการวิจัยในครั้งนี้อีก คือผลงานวิจัยของ ยัง (Young 1992) ได้ศึกษาผลของการอ่านที่เน้นความเข้าใจการอ่าน การวิจัยนี้เน้นที่ความสามารถในการคิดและการอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านมีเจตคติต่อการอ่านและความตระหนักในการอ่าน เป็นการปลูกฝังการพัฒนาการอ่านตามขั้นตอนการอ่านเบื้องต้น ให้สามารถพัฒนาขึ้นไปจนถึงขั้นทำให้ผู้อ่านสามารถแสดงขอบเขตการคิดและการวิเคราะห์จากเรื่องที่อ่านได้ Young ได้ทดลองกับนักเรียนระดับ 9 จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 15 คน กลุ่มควบคุม 15 คน ผลการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองที่ได้ฝึกการอ่านเพื่อขอบเขตการคิดและวิจารณ์มีความตระหนักในการอ่านมากกว่ากลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองสามารถแก้ปัญหาได้มากกว่ากลุ่มควบคุม

จากการเปรียบเทียบผลการวิจัยและทดลองครั้งนี้ กับการวิจัยและทดลองของผู้วิจัยอื่น ๆ ที่ได้นำเสนอมาแล้วนั้น พบว่ามีนักวิจัยหลายท่านที่สร้างรูปแบบการอ่านขึ้นมาทำการทดลองแล้วใช้ขอบเขตการทดลองคล้ายกันคือ การสร้างรูปแบบ แล้วทำการทดลองโดยใช้ Pretest ก่อนทำการทดลอง จากนั้นทำการทดลองสอนโดยมีกำหนดเวลาไว้ เมื่อครบกำหนดเวลาและครบขอบเขตการเรียนการสอนแล้วทำการทดสอบ Posttest ผลสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจาก Posttest ออกมาแล้ว ก็ทราบได้ว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นมานั้นสามารถนำมาใช้พัฒนาการอ่านได้ จากการวิจัยครั้งนี้ รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้ แม้จะรู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จากบทเดียว ก็เหมาะที่จะนำไปพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยนี้ได้พบว่าเมื่อนำตำราที่พัฒนาขึ้นมานี้ไปใช้สอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏแล้ว ปรากฏว่าตำราที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาได้ดีกว่าการใช้ตำราตามปกติ ถึงแม้ว่าจะทำการทดลองเพียง 1 บท จาก 10 บท ถ้าสามารถทำการทดลองได้ครบทั้ง 10 บทแล้ว จะสามารถช่วยพัฒนาการอ่านให้แก่นักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ขอให้ข้อเสนอแนะไว้ 2 ประเภท คือ

1. ข้อเสนอในการทำวิจัย โดยขอเสนอแนะไว้ดังนี้

1.1 สถาบันราชภัฏควรให้การสนับสนุนให้ผู้วิจัยเรื่องนี้ทำการวิจัยทดลองให้ครบ 10 บทต่อไป หรือ

1.2 นอกเหนือไปจากผู้วิจัยเรื่องนี้เองแล้ว ควรให้การสนับสนุนผู้อื่นที่มีความสนใจการวิจัยเรื่องนี้ได้ทำการวิจัยทดลองต่อไปให้ครบ 10 บท

1.3 ให้ผู้วิจัยรายงานผลการวิจัยทดลองนี้ต่อสถาบันเพื่อจะได้นำไปพิจารณาเป็นตำราประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการนำไปประยุกต์

2.1 สถาบันควรจะให้ทุนสนับสนุนในการพิมพ์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้เป็นแบบเรียนในหลักสูตรการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี

2.2 สถาบันสนับสนุนให้นำไปประยุกต์ใช้เป็นตำราการอ่านในระดับสูงกว่าปริญญาตรี หรือระดับบัณฑิตศึกษา

2.3 สถาบันควรให้ทุนสนับสนุนการพิมพ์เพื่อนำไปเผยแพร่ในสถาบันอื่น ๆ ในระดับอุดมศึกษาด้วยกัน

2.4 สถาบันควรจะสนับสนุนให้เป็นผลงานทางวิชาการแก่ผู้ทำวิจัยภายใต้โครงการพัฒนาทางวิชาการของสถาบัน